

TEATR NARODOWY

GRZEGORZ CHRAPKIEWICZ

Aktor, reżyser teatralny, pedagog. Absolwent Wydziału Aktorskiego Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej im. Ludwika Solskiego w Krakowie (1981). Profesor doktor habilitowany, wykładowca warszawskich uczelni – Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza oraz Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina.

Należał do zespołów aktorskich trójmiejskich scen – Teatru Wybrzeże w Gdańsku (1983–1987, 1997–2002) oraz Teatru Muzycznego w Gdyni (1987–1994, 1996–1997; od 1992 – Teatr Muzyczny im. Danuty Baduszkowej) i Teatru Miejskiego w Gdyni (1991–1992).

Na scenie gdańskiego Teatru Wybrzeże można go było oglądać m.in. w przedstawieniach Krzysztofa Babickiego – jako Maksa w *Putapce* Różewicza (1984), Jepichodowa w Czechowowskim *Wiśniowym sadzie* (1985), Eutyhiana w *Irydionie* Krasińskiego (1986); był Mesje Bojarskim w *Zmierzchu* Babla, realizacji Tadeusza Bradeckiego (1997), Panem de Sade w spektaklu *Marat-Sade* Weissa przygotowanym przez Krzysztofa Nazara (1998), Walerym w Molierowskim *Medyku mimo chęci* w reżyserii Krzysztofa Zaleskiego (1999); grał w przedstawieniu *Dwa Cartwrighta* w reżyserii Łukasza Czuja (2001).

W Gdyni, w Teatrze Miejskim był Hrabią w Mickiewiczowskim *Panu Tadeuszu* w reżyserii Adama Hanuszkiewicza (1991), a na scenie Teatru Muzycznego – Panem Sowerberry w musicalu *Olivier!* Barta w inscenizacji Rogera Redfarna (1990; także współpraca reżyserska) oraz Mazurkiewiczem w *Żołnierzu królowej Madagaskaru* Tuwima w reżyserii Jerzego Gruzy (1991, wersja telewizyjna – 1991).

Występował także w przedstawieniach: Marcela Kocharczyka, Wojciecha Kościelniaka, Kazimierza Kutza, Ryszarda Majora, Tadeusza Minca, Marka Okopińskiego, Jerzego Stuhra.

Reżyserował dramaty Ionesco – *Łysą śpiewaczkę* (Teatr Wybrzeże w Gdańsku, 1996) i *Lekcję* (Teatr Polski w Bielsku-Białej, 2001), Gombrowiczowską *Iwonę, księżniczkę Burgunda* (Teatr Polski w Bielsku-Białej, 2003), *Wielebnych* Mrożka (Teatr im. Żeromskiego w Kielcach, 2005), *Romantyków* Levina (Teatr Dramatyczny w Warszawie, 2013). Zrealizował Fredrowskie *Śluby panięskie, czyli Magnetyzm serca* (Teatr im. Jaracza w Olsztynie, 2003). Trzykrotnie mierzył się z Molière'm: *Tartuffe'a albo Szalbierza* pokazał w Teatrze im. Żeromskiego w Kielcach (2006) oraz w Teatrze im. Bogusławskiego w Kaliszu (2008), *Mizantropa* wyreżyserował w warszawskim Teatrze Dramatycznym (2014).

Realizował przedstawienia muzyczne, opery i operetki. W gdyńskim Teatrze Muzycznym przygotował m.in. *Dyrektora teatru* Mozarta (1987) oraz spektakl *Czysta blaga?! wg W małym dworku* Witkacego (1989). W gdańskiej Operze Bałtyckiej inscenizował *Wesele Figara* Mozarta (2001), *Normę* Belliniego (2002), dzieła Verdiego – *Luizę Miller* (2001) oraz *Ernaniego* (2002), jak również *Księżniczkę czardasza* Kálmána (2002; także realizacja w Teatrze Muzycznym w Poznaniu, 2016) i *Mozarta i Salieriego* Rimskiego-Korsakowa (2006).

Wiele razy brał na warsztat dramaty najnowszy. Realizował dramaty Walczaka – *Piaskownicę* (Akademia Muzyczna w Gdańsku, 2006; Teatr Polski w Bielsku-Białej, 2008 – spektakl pod tytułem *Piaskownica 7>17>27*; Centrum Kultury w Gdyni, 2014) oraz *Polowanie na łosia* (Teatr Dramatyczny im. Węgierki w Białymstoku, 2010; Akademia Teatralna w Warszawie, 2015). W Teatrze Polskim w Bielsku-Białej powstały: *Kształt rzeczy* LaBute'a (2004), *Królowa piękności* z *Leenane McDonagha* (2009), *Bóg mordu* Rezy (2011), a w warszawskim Teatrze Capitol – *Gąska* Kolady (2010). Na scenie białostockiego Teatru Dramatycznego im. Węgierki dał polską prapremierę *Fantomu bólu* Sigariewa (2007), przygotował tam również *Opowieści o zwyczajnym szaleństwie* Zelenki (2017; wcześniej zrealizowane także w Teatrze

Studyjnym PWSFTviT w Łodzi, 2011). W warszawskim Teatrze Dramatycznym pokazał *Kobiety bez znaczenia* Bennetta (2016) i *Plastiki* von Mayenburga (2017). Ostatnio w gdyńskim Konsulacie Kultury przygotował kolejny tekst Mayenburga – *Konsternację* (2018) oraz *Noc Helvera* Villqista (2019).

Jako reżyser wielokrotnie sięgał także po repertuar komediowy i farsowy. Wśród wielu realizacji znalazły się przygotowane na scenie gdańskiego Wybrzeża – *Nie teraz, kochanie* Chapmana i Cooneya (2001; sztuka reżyserowana również w Teatrze Polskim w Bielsku-Białej, 2002 i w Teatrze im. Żeromskiego w Kielcach, 2005) oraz *Run for Your Wife* Cooneya (2002). Do tekstu Cooneya, granego pod powszechnie w Polsce używanym tytułem *Mayday*, powracał jeszcze dwukrotnie – w Teatrze Muzycznym w Poznaniu (2010) oraz w Teatrze im. Osterwy w Gorzowie Wielkopolskim (2012). W Teatrze Wybrzeże reżyser inscenizował także czarną komedię Stopparda *Prawdziwy inspektor Hound* (2004) oraz *Koleżanki* Chesnota (2005; wystawił je również w warszawskiej Komедии, 2007). W Teatrze Polskim w Bielsku-Białej zrealizował *Czarną komedię* Shaffera (2007). Reżyserował sztuki Anny Burzyńskiej – *Akompaniatora* pokazał w Teatrze Syrena w Warszawie (2009) i w Teatrze Muzycznym w Poznaniu (2014), *Jeśli pragniesz kobiety, to ją porwij* – w stołecznym Teatrze Bajka (2009). Przygotował *Ludzi i aniołów* Szenderowicza (Teatr im. Bogusławskiego w Kaliszu, 2009), a na warszawskich scenach: tragifarsę *Wariatka* Ptushkiny (Teatr Bajka, 2010), spektakl *Lawrence & Holloman* Panycha (Teatr Syrena, 2011), *Nikt nie jest doskonały* Williama (Teatr Komedia, 2012), *Jak się kochają w niższych sferach* Ayckbourn (Teatr Kamienica, 2012), *Miłość i politykę* Sauvila (Teatr Kamienica, 2014), *Napis* Sibley (Konsulat Kultury w Gdyni, 2015). W lubelskim Teatrze im. Osterwy wyreżyserował *Ludzi inteligentnych* Fayeta (2016).

W Teatrze Narodowym w 2013 roku inscenizował *Kotkę na gorącym blaszanym dachu* Williama; do tej pory jest na afiszu. Przygotowywana obecnie na deskach Narodowego polska prapremiera *IRONBOUND. Za torami, za mostem* Majok (30 marca 2019) będzie jego osiemdziesiątą realizacją teatralną.

Grzegorz Chrapkiewicz jest laureatem nagrody Oddziału ZASP w Katowicach za reżyserię *Lekcji* w Teatrze Polskim w Bielsku-Białej (2002) oraz Nagrody Teatralnej Marszałka Województwa Pomorskiego za reżyserię *Wesela Figara* i *Luizy Miller* w Operze Bałtyckiej oraz *Nie teraz, kochanie* w Teatrze Wybrzeże w Gdańsku (2002). Jego spektakl *Nie teraz, kochanie* został wyróżniony także Dziką Różą, nagrodą w plebiscycie publiczności dla najpopularniejszego przedstawienia w sezonie 2004/2005 w kieleckim Teatrze im. Żeromskiego (2005). *Wariatka* z warszawskiego Teatru Bajka otrzymała nagrodę dla najlepszego spektaklu komediowego na 13. Polkowickich Dniach Teatru (2011). Nagrodę Publiczności przyznano przedstawieniu *Jak się kochają w niższych sferach* z Teatru Kamienica w Warszawie na 17. Ogólnopolskim Festiwalu Komедии TALIA w Tarnowie (2013).

Reżyser został wyróżniony Laurem Dembowskiego, nagrodą honorową bielskiego oddziału ZASP za dokonania artystyczne (2004), Nagrodą Prezydenta Gdańska (2007), Nagrodą Marszałka Województwa Pomorskiego „Mały Gryf” (2010) oraz Nagrodą Artystyczną Prezydenta Gdyni „Galion Gdyński” (2015).

Został odznaczony Srebrnym (2003) i Złotym (2010) Krzyżem Zasługi oraz Złotym Medalem Zasłużony Kulturze – Gloria Artis (2016).